11/06/2020

Реаговање универзитетских професора поводом рушења конака у манастиру Светог Василија Острошког: Рушитељски подухвати и прадједовски завјети

Наше надање је Господ и дух Светога Василија и Светога Петра, а наш залог су прадједовски завјети, који су увијек истицали и подстицали слободарски дух, етику чојства, поштовање, поштење и правичност, истакли су професори

Како је остало записано, генијални Његош при једном сусрету изјавио је: „Знате ли гдје је највећа слобода? У Црној Гори, чије кључеве ја држим“. Након скоро двјеста година ситуација се изокренула.

Најновија дешавања свједоче нам да је Цркви објављен рат. Вјероватно по мигу, с већ препознатљивим блиц-приступом. Не би било страшно да се то не дешава усред Европе, у вијеку највиших цивилизацијских достигнућа, у Црној Гори Петровића.

Моћници овога свијета одлучили су да искористе безаконе законе, које доносе у атмосфери једноумља и с врло јасним и прецизним, можда и договореним циљем, ваљда да би потврдили своја програмска начела. Овога пута, први пут у црногорској историји (јер то нијесу радили ни комунисти), они су кренули у рушитељски подухват. Срушили су манастирски конак Светога Василија данас, а сјутра ће…

Заборављају да само један од осам квадраната задовољава три јединства: законско, етичко и професионално.

Надали смо се да ће у миру и разумијевању, уз договор и поштовање чињеница, доћи до рјешења које би било задовољавајуће за све заинтересоване стране. Сада се више не може околишити с тобожњим преговорима, експертском тимовима итд. Преговори постају беспредметни.

Рат је објављен Цркви, самом Богу, Светом Василију и свецијелом православном живљу. Црква нема оружје, нема САЈ-овце (иако ни они не треба да дјелују по наредби једне партије и једнога човјека), нема подршку центара моћи, али има молитву, пост и вјеру у Господа. Црква упорно и стрпљиво позива на љубав, дијалог и разумијевање, а власт одговара све већом репресијом. Тражимо да се одмах престане са прогоном Цркве и да се што прије настави започети дијалог, који треба у најкраћем року да има као исход уклањање спорних одредби безаконог закона.

Да ли је случајно што се све дешава након Тројичиног дана?

Апсолутно не. Непосредно послије дана када је формирана Црква треба доказати силу и моћ (можда и дата обећања), и показати рушилачку снагу. Питање које лебди у ваздуху јесте: у ком мрачном казамату је све ово договорено? Но, за неколико деценија и оно што је стајало под ознаком тајно постаје јавно, јер се мијењају времена а са њима и овлашћена лица која одређују степен тајности података.

Наше надање је Господ и дух Светога Василија и Светога Петра, а наш залог су прадједовски завјети, који су увијек истицали и подстицали слободарски дух, етику чојства, поштовање, поштење и правичност.

НЕ ДАМО СВЕТИЊЕ!
mitropolija.com